FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003 Utgiven i Helsingfors den 5 mars 2003 **Nr 175—184**

INNEHÅLL

Nr		Sidan
175	Lag om statsrådet	377
176	Lag om ändring av statstjänstemannalagen	383
177	Lag om ändring av lagen om utrikesförvaltningen	384
178	Lag om ändring av 2 och 8 § lagen om nödcentraler	385
179	Lag om ändring av tullagen	386
180	Lag om ändring av 1 § lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter	387
181	Statsrådets förordning om ändring av 1 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen	388
182	Miljöministeriets förordning om ett offentligt och allmänt ansökningsförfarande gällande arava- och räntestödshyresbostäder	390
183	Finansministeriets förordning om förfallodagarna för kvarskatt och skogsvårdsavgift som debiteras för 2002	391
184	Finansministeriets förordning om förfallodagar för fastighetsskatten för 2003	392

Nr 175

Lag

om statsrådet

Given i Helsingfors den 28 februari 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Statsrådets organisation och indelning i ansvarsområden

1 §

Statsrådets organisation

I statsrådet finns följande ministerier:

1) statsrådets kansli,
2) utrikesministeriet,
3) justitieministeriet,
4) inrikesministeriet,
5) försvarsministeriet,
6) finansministeriet,
7) undervisningsministeriet,
8) jord- och skogsbruksministeriet,
9) kommunikationsministeriet,
10) handels- och industriministeriet,

RP 270/2002
GrUB 13/2002
RSv 287/2002

11) social- och hälsovårdsministeriet,
12) arbetsministeriet,
13) miljöministeriet.

Vid statsrådet finns justitiekanslersämbetet, om vilket föreskrivs särskilt.

2 §

Ministeriernas ansvarsområden

Bestämmelser om ministeriernas ansvarsområden och om fördelningen av ärendena mellan dem utfärdas genom lag eller genom förordning av statsrådet.

3 §

Statsministern

Bestämmelser om statsministerns uppgifter vid ledningen av statsrådet finns i grundlagen.

Statsministern övervakar genomförandet av regeringsprogrammet och är ordförande för de ministerutskott som avses i 23 § 1 mom.

Statsministern svarar för att beredningen och behandlingen av ärenden som avgörs inom Europeiska unionen samordnas i statsrådet.

4 §

Ministrarna

En minister är chef för ett ministerium eller behandlar ärenden som hör till ministeriernas ansvarsområden.

Statsrådet beslutar om arbetsfördelningen mellan ministrarna i ett ministerium.

Varje minister har en titel som motsvarar uppgifterna. Titeln fastställs vid utnämningen till minister.

5 §

Ministrarnas ställföreträdare

Statsrådet förordnar någon annan minister till ställföreträdare för statsministern och för en annan minister, för den händelse att statsministern eller någon annan minister på grund av tillfälligt förhinder inte kan sköta sina uppgifter. I övrigt gäller om statsministerns ställföreträdare vad som föreskrivs i grundlagen.

Statsrådet kan särskilt förordna ställföreträdare för ministrarna i ministerutskotten.

6 §

Statssekreterare

För statsministerns mandatperiod kan utnämnas en statssekreterare med uppgift att biträda statsministern. Statsministern kan förordna statssekreteraren till sin ställföreträdare när det gäller uppgifter som har samband med beredningen av ärenden.

7 §

Ministeriernas organisation

Ett ministerium indelas i avdelningar och vid behov i andra verksamhetsenheter för att ministeriets uppgifter skall kunna skötas ändamålsenligt.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om ministeriets organisationsform och det allmänna organiserandet av dess verksamhet. Närmare bestämmelser om saken kan utfärdas genom ministeriets arbetsordning, som utfärdas som en ministerieförordning.

8 §

Ansvarsområdena i internationella ärenden

Fördrag och andra internationella förpliktelser behandlas av det ministerium till vars ansvarsområde fördraget eller förpliktelsen enligt sakinnehållet hör.

Utrikesministeriet behandlar dessutom fördrag och övriga internationella förpliktelser som är förenade med betydelsefulla utrikes- och säkerhetspolitiska synpunkter. Ärenden som gäller ändringar i Europeiska unionens grundfördrag behandlas av utrikesministeriet i samråd med statsrådets kansli.

Utrikesministeriet bistår vid samordningen av internationella ärenden som avses i 1 mom. Statsrådets kansli samordnar dock på det sätt som föreskrivs i 9 § 2 mom. ärenden som gäller ändringar i Europeiska unionens grundfördrag samt ärenden som gäller fördrag och

andra internationella förpliktelser som skall behandlas inom Europeiska unionen.

9 §

Ansvarsområdena i ärenden som avgörs inom Europeiska unionen

Ärenden som avgörs inom Europeiska unionen behandlas av det ministerium till vars ansvarsområde ärendet enligt sakinnehållet hör.

Statsrådets kansli samordnar beredningen och behandlingen av ärenden som avgörs inom Europeiska unionen, om inte något annat föreskrivs om en viss ärendegrupp genom förordning av statsrådet.

10 §

Avgörande av behörighetsfrågor

Statsrådet avgör på framställning av statsministern meningsskiljaktigheter om vilket ministerium som skall behandla ett visst ärende.

Statsrådet kan också besluta vilket ministerium som skall behandla ett sådant vittsyftande eller principiellt viktigt ärende som berör flera än ett ministeriums ansvarsområden.

11 §

Verkningar av förändringar i ansvarsområdena

När indelningen av ministeriernas ansvarsområden ändras överförs ämbetsverken, inrättningarna, organen och bolagen inom ett ministeriums förvaltningsområde till det ministeriums förvaltningsområde som de hör till enligt den nya indelningen. Också anhängiga ärenden, av ministeriet ingångna avtal och övriga förbindelser samt rättigheter och skyldigheter som följer av dem överförs till det ministerium som de hör till enligt den nya indelningen.

Statsrådet kan i överensstämmelse med en ändring i indelningen av ministeriernas ansvarsområden överföra en tjänst som har inrättats vid ett ministerium till ett annat ministerium. Likaså kan en i 9 § 1 mom. statstjänstemannalagen (750/1994) avsedd tjänsteman som utnämnts för viss tid förflyttas till ett annat ministerium till utgången av den tid för vilken tjänstemannen har utnämnts. En tjänst kan överföras och en tjänsteman förflyttas utan tjänstemannens samtycke endast om överföringen eller förflyttningen inte inverkar på tjänstemannens frihet att välja bostadsort.

I lagen om statsbudgeten (423/1988) föreskrivs om överföring av anslag när ett ministeriums ansvarsområde ändras.

2 kap.

Avgörande av ärenden i statsrådet

12 §

Statsrådets beslutsfattande

De ärenden som ankommer på statsrådet avgörs vid statsrådets allmänna sammanträde eller i ett ministerium.

Vid allmänt sammanträde avgörs de förslag till avgörande som föreläggs republikens president samt ärenden som gäller statsrådsförordningar och statsrådets meddelanden, redogörelser och skrivelser till riksdagen och likaså sådana ärenden som behandlas inom Europeiska unionen samt övriga ärenden, om deras samhällspolitiska eller ekonomiska betydelse förutsätter det. Bestämmelser om ärenden som skall avgöras vid allmänt sammanträde finns dessutom i grundlagen, annan lag och statsrådsförordning.

Andra på statsrådet ankommande ärenden än de som avses i 2 mom. avgörs i ett ministerium.

13 §

Utnämningsrätt

De tjänster vid ministerierna som inte enligt grundlagen eller någon annan lag skall tillsättas av republikens president tillsätts av statsrådet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om fördelningen av utnämningsrätten mellan statsrådets allmänna sammanträde och ministerierna.

Om det någon annanstans i lag eller i förordning föreskrivs att tillsättningen eller

överföringen av en tjänst eller förordnande till en uppgift ankommer på statsrådet, skall ärendet avgöras vid statsrådets allmänna sammanträde.

14 §

Överföring av ärenden till allmänt sammanträde

Ärenden som ankommer på ett ministerium kan i enskilda fall överföras till allmänt sammanträde, om de anses vara så vittsyftande eller principiellt viktiga att de skall avgöras vid allmänt sammanträde. Beslutet om överföring fattas vid allmänt sammanträde på framställning av statsministern eller ministern i fråga.

Besvärs- eller underställningsärenden får dock inte överföras till allmänt sammanträde.

15 §

Avgörande av ärenden i ministerierna

Den minister till vars ansvarsområde ett ärende hör avgör det samt leder ministeriets verksamhet enligt arbetsfördelningen.

Andra än samhälleligt eller ekonomiskt betydelsefulla ärenden som ankommer på ett ministerium kan delegeras till ministeriets föredragande tjänstemän för avgörande. Ministern beslutar om utfärdande av ministerieförordningar. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om grunderna för delegering av beslutanderätt. Närmare bestämmelser om saken kan utfärdas genom ministeriets arbetsordning.

16 §

Förbehållande av beslutanderätt i ministerierna

Ministern kan förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som har uppdragits åt en tjänsteman för avgörande.

Om en tjänsteman anser att ett ärende som ankommer på honom eller henne i ett enskilt fall är samhälleligt eller ekonomiskt betydelsefullt, skall ministern underrättas om ärendet innan det avgörs.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om en ministerietjänstemans rätt att förbehålla sig beslutanderätten i ärenden som annars skulle avgöras av någon underlydande.

3 kap.

Beslutsordning

17 §

Beslutsordningen vid statsrådets allmänna sammanträde

Vid statsrådets allmänna sammanträde avgörs ärendena på föredragning av en föredragande vid statsrådet.

Vid sammanträdet skall den minister vars ansvarsområde ett ärende hör till först säga sin mening om det. Vid meningsskiljaktighet avgörs ärendet genom omröstning, varvid samma förfarande iakttas som vid en kollegial domstol.

Om föredragandens mening avviker från beslutet, skall den på föredragandens begäran antecknas i protokollet över statsrådets allmänna sammanträde.

18 §

Uppskjutande av behandlingen

Statsrådet kan skjuta upp behandlingen av ett ärende vid allmänt sammanträde.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om statsrådsmedlemmarnas rätt att få ett avgörande uppskjutet för att kunna sätta sig in i ärendet.

19 §

Föredragning för republikens president

Ärenden som skall avgöras av republikens president föredras för presidenten i statsrådet. Vid presidentföredragningen skall minst fem ministrar delta i behandlingen. Vid presidentföredragningen för presidenten ordet.

Presidenten fattar sina beslut i statsrådet på föredragning av den minister till vars ansvarsområde ärendet hör. Ett ärende som presidenten avgör utifrån statsrådets förslag till avgörande skall av den behöriga ministern

föredras för presidenten i enlighet med statsrådets förslag till avgörande.

Presidenten beslutar om militära kommandomål och militära utnämningsärenden samt om ärenden som gäller republikens presidents kansli enligt vad som föreskrivs särskilt om dessa mål och ärenden.

I grundlagen föreskrivs om återgång av ärenden till statsrådet för beredning.

20 §

Presidentens beslut utan förberedande behandling vid statsrådets allmänna sammanträde

Ett ärende tas inte upp till förberedande behandling vid statsrådets allmänna sammanträde, om republikens president enligt grundlagen eller någon annan lag avgör det utan statsrådets förslag till avgörande.

21 §

Föredragande vid statsrådet

Vid statsrådets allmänna sammanträde föredras ärendena av de ministerietjänstemän som republikens president och statsrådets allmänna sammanträde har utnämnt samt av de föredragande som statsrådet har förordnat.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för de föredragande som statsrådet förordnar kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Föredragningar

Statsministern bestämmer dagarna för föredragning vid statsrådets allmänna sammanträde samt föredragningsordningen.

Statsministern kan bestämma när ett ärende som skall behandlas vid statsrådets allmänna sammanträde senast skall föredras.

Statsrådets kansli fastställer i samverkan med republikens presidents kansli tidpunkterna för presidentföredragningarna i statsrådet.

Statsministern kan utfärda allmänna bestämmelser om tjänstemännens närvaro vid statsrådets allmänna sammanträde och vid föredragning för republikens president.

23 §

Ministerutskott

I statsrådet finns ministerutskott för beredning av utrikes- och säkerhetspolitiken, ärenden som gäller Europeiska unionen, finansiella ärenden och finanspolitiken. Ledamöterna i dessa ministerutskott skall vara medlemmar av statsrådet. Närmare bestämmelser om utskottens uppgifter och sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statsrådet kan vid behov tillsätta också andra ministerutskott.

24 §

Genensamma möten mellan ministerutskottet för utrikes- och säkerhetspolitiska ärenden och republikens president

Ministerutskottet för utrikes- och säkerhetspolitiska ärenden kan hålla möten tillsammans med republikens president.

25 §

Beslutsordningen i ministerierna

I ministerierna avgörs ärendena på föredragning, om inte något annat av särskilda skäl föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Om föredragandens mening avviker från beslutet, skall den på föredragandens begäran antecknas i arkivexemplaret av expeditionen.

26 §

Förhinder för republikens president

Förhinder för republikens president konstateras vid statsrådets allmänna sammanträde. I grundlagen föreskrivs om skötseln av presidentens uppgifter då presidenten har förhinder. Ärenden som gäller förhinder för presidenten skall vid allmänt sammanträde föredras från justitieministeriet.

Om presidenten har bestående förhinder skall detta tillkännages genom ett meddelande av statsrådet som publiceras i Finlands författningssamling.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

27 §

Reglemente för statsrådet

I reglementet för statsrådet, som utfärdas som en statsrådsförordning, meddelas närmare bestämmelser om statsrådets verksamhet och organisationsform samt om behörighetsvillkoren för tjänstemän vid ministerierna.

28 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 april 2003. Lagens 5 § tillämpas dock först från och med den dag då statsrådet första gången utnämnts efter att lagen har trätt i kraft.

Genom denna lag upphävs lagen den 30 mars 1922 om statsrådet (78/1922) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder ikraft.

Helsingfors den 28 februari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Statsminister *Paavo Lipponen*

Nr 176

Lag

om ändring av statstjänstemannalagen

Given i Helsingfors den 28 februari 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994) 7 § 1 mom. 2 punkten och 26 §, sådana de lyder, 7 § 1 mom. 2 punkten i lag 281/2000 och 26 § i lag 480/1999, samt

fogas till lagen en ny 26 a § som följer:

7 §

Till följande tjänster kan endast finska medborgare utnämnas:

— — — — — — — — — — — — —

2) tjänster som statssekreterare, statssekreterare såsom kanslichef, kanslichef, avdelningschef och byråchef samt motsvarande eller högre tjänster,

— — — — — — — — — — — — —

3) statssekreterare, statssekreterare såsom kanslichef, kanslichef, understatssekreterare och avdelningschef samt sådana tjänstemän vid ett ministerium som till tjänsteställningen motsvarar dessa, så som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet,

4) cheferna för de ämbetsverk som anges genom förordning av statsrådet, samt

5) ministers specialmedarbetare.

26 §

Utöver vad som i 25 § 2 mom. bestäms om grunderna för uppsägning, kan följande tjänstemän sägas upp då det med hänsyn till tjänstens natur finns ett godtagbart och motiverat skäl till det:

1) justitiekanslern i statsrådet och biträdande justitiekanslern,

2) kommendören för försvarsmakten,

26 a §

Utöver vad som i 25 § 2 mom. och 26 § bestäms om grunderna för uppsägning kan statssekreteraren och en ministers specialmedarbetare sägas upp, om han eller hon förlorar den ministers förtroende för vars mandatperiod han eller hon har utnämnts.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2003.

Helsingfors den 28 februari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Statsminister *Paavo Lipponen*

RP 270/2002
GrUB 13/2002
RSv 287/2002

Nr 177

Lag

om ändring av lagen om utrikesförvaltningen

Given i Helsingfors den 28 februari 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 25 februari 2000 om utrikesförvaltningen (204/2000) 15, 16 och 29 § som följer:

15 §

Utnämnande myndighet

Republikens president utnämner statssekreteraren såsom kanslichef och understatssekreterarna vid utrikesministeriet. Presidenten beslutar också om utnämning av den som tjänstgör som statssekreterare såsom kanslichef eller som understatssekreterare till en tjänst som utrikesråd.

Statsrådet eller utrikesministeriet tillsätter övriga tjänster inom utrikesförvaltningen enligt vad som bestäms genom statsrådsförordning.

16 §

Skyldighet för statssekreteraren såsom kanslichef och för understatssekreterare att övergå till annan tjänst

Statssekreteraren såsom kanslichef och understatssekreterarna vid utrikesministeriet är skyldiga att övergå till en tjänst som utrikesråd.

29 §

Beslut av republikens president utan statsrådets förslag till avgörande

Beslut om tilldelande av en titel enligt 28 § 1 mom. samt om agremang på begäran av en annan stat fattas av republikens president utan att statsrådet lägger fram förslag till avgörande.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2003.

Helsingfors den 28 februari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Statsminister *Paavo Lipponen*

RP 270/2002
GrUB 13/2002
RSv 287/2002

Nr 178

Lag

om ändring av 2 och 8 § lagen om nödcentraler

Given i Helsingfors den 28 februari 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 18 februari 2000 om nödcentraler (157/2000) 2 § 2 mom. och *ändras* 8 § 1 mom. 9 punkten som följer:

8 §

Rätt att få uppgifter ur register

En anställd vid nödcentralsverket har för skötseln av uppgifter som enligt lag ankommer på nödcentralerna rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna för att säkerställa de förberedande åtgärderna i anslutning till ett uppdrag eller skyddet i arbete eller för att stödja enheten i fråga, avgiftsfritt få behövliga uppgifter på det sätt som överenskommits med den behöriga registeransvariga. I detta syfte kan fås

— — — — — — — — — — — — —

9) uppgifter om alarmeringen av räddningsenheter från det lokala räddningsväsende som avses i lagen om bildande av räddningsområden (1214/2001), uppgifter om åtgärder som räddningsenheterna vidtagit ur de åtgärdsregister som förs av det lokala räddningsväsendet samt uppgifter ur de övervakningsregister som för övervakningen och kontrollen av brandsäkerheten förs av det lokala räddningsväsendet,

— — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 28 februari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

RP 193/2002
FvUB 19/2002
RSv 262/2002

2 430301/26

Nr 179

Lag

om ändring av tullagen

Given i Helsingfors den 28 februari 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994) 30 §, sådan den lyder i lag 1378/1997, och
fogas till lagen en ny 30 a § som följer:

Betalning av tull

30 §

Beträffande följderna av försenad betalning av tull samt indrivning av tull i utsökningsväg och säkerställande av indrivning av tull tillämpas, om inte något annat bestäms i gemenskapens lagstiftning, bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995), lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961), med undantag för bestämmelserna om grundbesvär, samt bestämmelserna i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

30 a §

De betalningar som den betalningsskyldige specificerat används till betalning av de fordringar som påförts genom sådana förtullningsbeslut och beslut om efteruppbörd som den betalningsskyldige har anvisat. Medel som erhållits ur ospecificerade prestationer samt ur säkerheter används till betalning av fordringar enligt beslutens ordningsföljd börjande med det tidigaste beslutet.

Medel som uppburits eller indrivits eller som erhållits ur säkerheter används först till betalning av genom beslut påförd tull. Efter det används medlen till betalning av fordran i följande ordning:

1) betalningsuppskovsränta,
2) förseningsränta,
3) tull-, skatte- eller avgiftshöjning och felavgift,
4) nationella skatter och avgifter.

Tullmyndigheten kan i enskilda fall för förhindrande av preskription av fordran eller för säkerställande av kreditering av tull fördela betalningar på annat sätt än vad som bestäms i 1 mom. För säkerställande av en jämlik behandling av skattetagarna kan tullmyndigheten i enskilda fall även använda medel från den betalningsskyldige i annan ordning än den som bestäms i 2 mom.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 28 februari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

RP 272/2002
FiUB 41/2002
RSv 274/2002

Nr 180

Lag

om ändring av 1 § lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter

Given i Helsingfors den 28 februari 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 16 december 1994 om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter (1221/1994) 1 § 2 mom. 2 punkten som följer:

1 §

Tillämpningsområde

— — — — — — — — — — — — — —

Med handräckning mellan myndigheter avses i denna lag den handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och i de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen om vilken stadgas i

2) kommissionens direktiv 2002/94/EG om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (*tillämpningsdirektivet*).

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2003.

— — — — — — — — — — — — — —

Helsingfors den 28 februari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

RP 273/2002
FiUB 42/2002
RSv 275/2002

Nr 181

Statsrådets förordning

om ändring av 1 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen

Given i Helsingfors den 27 februari 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets beslut av den 13 januari 1994 om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen (34/1994) 1 §,

sådan den lyder delvis ändrad i förordningarna 382/2000, 897/2000, 125/2001, 489/2001, 999/2001, 154/2002 och 1112/2002, som följer:

1 §

I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda läkemedel, som ersätts med 100 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen, är:

Sjukdom	Läkemedelssubstans
Svåra psykoser och andra svåra mentala störningar	1) amitriptylin 2) dixyrazin 3) doxepin 4) flufenazin 5) fluoxetin 6) flupentixol 7) fluvoxamin 8) haloperidol 9) karbamazepin 10) ketiapin 11) klomipramin 12) klorpromazin 13) klorprotixen 14) klozapin 15) levomepromazin 16) litium 17) melperon 18) mianserin 19) mirtazapin

20) moklobemid
21) nortriptylin
22) olanzapin vid behandling av svårbehandlad psykos
23) paroxetin
24) penfluridol
25) perfenazin
26) periciazin
27) pimozid
28) proklorperazin
29) reboxetin
30) remoxiprid
31) risperidon
32) sertralin
33) citalopram
34) sulpirid
35) tioproperazin
36) tioridazin
37) tiotixen
38) trazodon
39) trimipramin
40) zuklopentixol
41) valproat
42) venlafaxin

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 27 februari 2003

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Minna Levander

Nr 182

Miljöministeriets förordning

om ett offentligt och allmänt ansökningsförfarande gällande arava- och räntestödshyresbostäder

Given i Helsingfors den 25 februari 2003

Miljöministeriet har med stöd av 4 § 4 mom. aravabegränsningslagen den 17 december 1993 (1190/1993) samt av 11 § 3 mom. lagen den 29 juni 2001 om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001) beslutat:

1 §

Arava- och räntestödshyresbostäder skall kunna sökas genom ett offentligt och allmänt förfarande.

Bostäderna kan sökas endast av en begränsat grupp, om denna representerar en tillräckligt stor grupp bostadsbehövande på orten och ett begränsat ansökningsförfarande är motiverat med beaktande av bostädernas ägoförhållanden och användningsändamål.

Denna förordning träder i kraft den 5 mars 2003.

Denna förordning tillämpas också på hyresbostäder för vilka lån beviljats med stöd av lagen om räntestöd för hyresbostadslån (867/1980) och vars användning är begränsad under 20 års tid.

Genom denna förordning upphävs miljöministeriets beslut om ett offentligt och allmänt ansökningsförfarande gällande aravahyresbostäder av den 10 februari 1994.

Helsingfors den 25 februari 2003

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Överinspektör Ulla-Maija Sirviö

Nr 183

Finansministeriets förordning

om förfallodagarna för kvarskatt och skogsvårdsavgift som debiteras för 2002

Given i Helsingfors den 27 februari 2003

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 b § lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978), sådant detta lagrum lyder i lag 586/1987:

1 §

Förfallodagen för kvarskatt

Den första raten av stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt försäkrads sjukförsäkringspremie som debiteras för skatteåret 2002 skall betalas senast den 2 december 2003 och den andra raten senast den 4 februari 2004.

2 §

Förfallodagen för skogsvårdsavgift

Skogsvårdsavgiften för 2002 skall betalas senast den 2 december 2003.

3 §

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den 15 mars 2003.

Förordningen tillämpas på annan kvarskatt för skatteåret 2002 än den som påförts sådana samfund och samfällda förmåner som avses i 3 § respektive 5 § inkomstskattelagen (1535/1992).

Helsingfors den 27 februari 2003

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Regeringsråd Kirsi Seppälä

Nr 184

Finansministeriets förordning

om förfallodagar för fastighetsskatten för 2003

Given i Helsingfors den 27 februari 2003

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 28 § fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/1992) och 4 b § lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978), av dessa lagrum sådana de lyder, 28 § fastighetsskattelagen i lag 506/1998 och 4 b § lagen om skatteuppbörd i lag 586/1987:

1 §

Förfallodagar för fastighetsskatten

Den första raten av fastighetsskatten för 2003 skall erläggas senast den 16 september 2003 och den andra raten senast den 4 november 2003.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 mars 2003.

Helsingfors den 27 februari 2003

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Regeringsråd Kirsi Seppälä

Nr 175—184, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003 EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA ISSN 1456-9663